

DOUĂ INGENUE

Ana Szeles și
Irina Gărdescu,
în filmul
maghiar
«Vadul iadului»

Sonda din cimpia Străuleștilor, decorul «primului tur de manivelă».

Două ingenuie prin excelență în roluri «tari» (Cadru din «Vadul iadului»)

mele filmări într-un cimitir din Străulești. Și când nu aveam nevoie de soare, apărea soarele...

— Termometrul și cerul vă mulțumesc atunci astăzi?

— Bineînțeles. Am început să trăiesc filmul, pe care pînă una alta îl știam numai din decupajul regizoral. Primul meu tur de manivelă nu are, cum vedeți, nimic spectaculos. E o filmare de lucru, o filmare obișnuită. Nu am decît un singur actor, pe Florin Gabrea, interpretul principal care-și face debutul pe platou. (Reflectez: Gabrea nr. 1, cu prenumele Șerban, e pictor, Gabrea nr. 2, cu prenumele Radu, e regizor de film, iată-l pe platou pe cel de-al treilea Gabrea, Florin de data asta; iată «fișa artistică» a unei familii).

«Timpul liber» al regizorului s-a scurs. Operatorul Al. Întorsoreanu și cameramanul Kricler îl cheamă «la cadru». Și atunci între aparat și scîndurile laterale ale pereților sondei îl descopăr pe tînărul Florin Gabrea. Nu-mi dau seama dacă e talentat sau nu, dacă e expresiv sau nu, dacă va ajunge sau nu o mare vedetă a filmului românesc. Îmi dau seama doar că debutantul în ale actoriei de film este înghețat, vinăt la față, grăbit să-și tamponeze nasul!

Mihailopol e nemulțumit. În înghețuiala aceea nu poate să-și «pozeze» pe Gabrea. Cînd se termină cadrul, foto-reporterul revistei roagă să nu se stingă luminile reflectoarelor și face cîteva fotografii made in «Cinema» debutantului din filmul lui Manole Marcus și Ioan Grigorescu.

R.

Foto A. MIHAILOPOL

Ana Szeles — Ilona din «Pădurea spînzuraților», Dita din «Zodia Fecioarei» — și o altă ingenuă a filmului românesc, **Irina Gărdescu** — remarcată încă de la filmul ei de debut «La patru pași de infinit» — și-au dat recent concursul la realizarea unui film maghiar.

Regizorul Markos Miklos a ales-o pe Ana Szeles pentru rolul principal din primul său film realizat independent, «Vadul iadului», o evocare patetică a revoluției maghiare din 1919. Spun a ales-o (și nu a distribuit-o) deoarece, așa cum mi-a relatat Ana Szeles la înapoierea ei din R.P. Ungară, rolul a fost scris anume pentru ea, adaptat personalității ei, posibilităților ei, după ce scriitorul Galambos Emerik și Markos Miklos, autorii scenariului, au văzut-o în cîteva filme românești. (Este o modalitate adesea folosită în cinematografia mondială pentru care pledau și actorii participanți la discuția publicată în nr. 2/1969.)

...Și așa a apărut Ana Szeles — pe care o cunoaștem din aparițiile ei pe ecran de pînă acum ca o întruchipare a purității adolescente, o apariție fermecătoare chiar și în roluri mai puțin generoase — pe genericul filmului «Vadul iadului». Am întreat-o, banal, dacă i-a plăcut rolul, dacă a întâmpinat greutăți.

— *Dal Nul De fapt, cum să vă spun, rolul m-a încîntat. Rolurile mele de pînă acum au fost mai ales lirice. Mă refer la filmele în care am jucat și în care am întruchipat fete gingașe, naive, într-un fel dezarmate. În «Vadul iadului», rolul meu cuprinde și culori mai tari. Sint dirză, hotărîtă, trec prin încercări grele, înainte de a ajunge la idealul pentru care lupt. Rolul n-a fost ușor, m-am aflat aproape tot timpul în cadru, dar colaborarea cu regizorul, cu întreaga echipă, a decurs excelent și — deși n-am văzut încă filmul — cred și sper că am izbutit să înving dificultățile. A fost o experiență interesantă. Am fost nevoită să învăț și călăria. Antrenamentele le-am continuat în satul Tyssanana, unde s-au turnat exteriorile.*

— Ce parteneri ați avut?

— *Replica mi-a dat-o Kozak Andrasz, un actor tînăr și apreciat, căruia Miklos lancoșo i-a încredințat roluri importante în cîteva din filmele sale. Distribuția e numeroasă. Am jucat alături de actori maghiari cunoscuți ca Pager Antal sau Bulla Emma și m-am bucurat să o am ca parteneră pe compatrioata mea, Irina Gărdescu.*

Irina Gărdescu, actriță cu reale însușiri cinematografice, a fost distribuită în «Vadul iadului», după ce regizorul maghiar a vizionat la București o serie de filme românești. Irina Gărdescu interpretează în filmul lui Markos Miklos un rol episodic. Deși a filmat puțin în studiourile budapestane, a fost impresionată plăcut de organizarea filmărilor — niciodată n-a trebuit să aștepte începerea lucrului, turnările se desfășurau repede, fără poticniri, totul era prevăzut.

Fapt concludent: «Vadul iadului», film de lungmetraj, a fost turnat în 45 de zile.

— *A fost o experiență în plus. Am turnat în două filme cu Francisc Munteanu, am lucrat și cu Gheorghe Vitanidis și cu Savel Stiopul. De fiecare dată mă familiarizam mai bine cu platoul de filmare, pătrundeam tainele meseriei de actor de film. De data asta, deși am fost oarecum handicapată de faptul că nu cunoșteam limba și nu știam bine ce se filmează în ziua respectivă, am cîștigat destulă experiență, deoarece contactele internaționale contribuie, cred, la lărgirea orizontului artistic.*

Laura COSTIN